

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Nicky (35) en Lonneke (41) over hun bijzondere vriendschap. Zij leerden elkaar vijf jaar geleden kennen als lotgenoten omdat ze allebei borstkanker hadden.

‘We noemen onszelf de chemosissies’

LONNEKE (41)

Thuis: getrouwd, moeder van drie kinderen

Werk: gehandicaptenverzorger

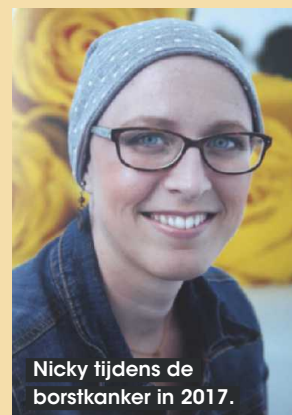
Hobby's: bakken en zwemmen

NICKY (35)

Thuis: single

Werk: voormalig dialyseverpleegkundige

Hobby's: bakken, lezen en reizen

De eerste keer dat ik haar zag, dacht ik...

Nicky: "... wie is dat?!"

Lonneke: "Het was duidelijk dat Nicky me niet herkende."

Nicky: "We hadden elkaar in 2017 op Facebook leren kennen via een lotgenotengroep. We hadden allebei borstkanker en onze verhalen leken zo veel op elkaar. Er was meteen een klik toen we ons aan elkaar voorstelden."

Lonneke: "Nicky wist pas net dat ze ziek was, ik was toen al begonnen met mijn chemobehandelingen."

Al snel chatten en appten we elke dag met elkaar. Nicky werd na haar eerste chemo erg ziek. Ze werd opgenomen in het ziekenhuis en ik zocht haar op."

Nicky: "Zo lief van Lonneke! Ik had natuurlijk wel een foto van haar op Facebook gezien, maar daar had ze nog haar. Door de chemo was ze inmiddels kaal, vandaar dat ik haar niet direct herkende. Maar ik was echt superblij dat ze er was. Het voelde meteen of we elkaar al jaren kenden."

Tóen wist ik: op jou kan ik bouwen

Lonneke: "Dat was toen we elkaar door de chemotherapie sleepten."

Nicky: "Zo belden en appten we veel. Als de één erdoorheen zat, beurde de ander haar weer op. Best een zware tijd, maar het gaf zo veel troost dat we elkaar hadden."

Lonneke: "Toevallig kregen we in hetzelfde ziekenhuis chemotherapie. Op ons verzoek werd onze laatste behandeling tegelijk gedaan. Na afloop liepen we arm in arm het ziekenhuis uit. We zeiden tegen

elkaar: ‘Fuck die kanker, we gaan ervoor!’”

Nicky: “Ja, dat was een heel mooie dag. We voelden ons sterk samen. En de behandelingen sloegen gelukkig aan. Zowel bij Lonneke als bij mij was de kanker weg. Dat was zo fijn om te horen!”

Ons motto

Nicky: “Hm... dat hebben we niet.”

Lonneke: “Nou, we hebben wel een liedje.”

Nicky: “O ja, *Leef!* van André Hazes!”

Lonneke: “Dat draaide Nicky vaak tijdens onze chemobehandelingen, om het nog een beetje gezellig te maken.”

Nicky: “Ja, je moet toch wat.”

Lonneke: “En ‘leef!’ is nu ons motto.”

Nicky: “We appen en videobellen wel elke dag. Af en toe hebben we het dan over borstkanker. Door de nasleep zijn we allebei bijvoorbeeld nog erg moe. Maar we hebben het ook over Lonnekes kinderen en wat we verder meemaken.”

Lonneke: “Om echt de tijd voor elkaar te nemen, gaan we één keer per jaar een weekje weg in Nederland. Altijd supergezellig!”

Wat ik van haar heb geleerd

Lonneke: “Dat ik goed ben zoals ik ben. Ik bedekte mijn kale hoofd altijd met een mutsje, maar dat zat helemaal niet lekker. Nicky zei dat ik het af moest doen. Uiteindelijk deed ik dat en dat voelde zo bevrijdend!”

Nicky: “Van Lonneke heb ik geleerd

dat het oké is om hulp te vragen. Ik heb een bindweefselaandoening waardoor ik niet lang kan lopen en nog sneller vermoeid ben. Het liefst wil ik alles zelf doen, maar dankzij Lonneke en onze vele gesprekken hierover, begrijp ik dat dat niet altijd gaat.”

Dit typeert ons

Lonneke: “We noemen onszelf de chemosissies. Zo voelt het voor ons: alsof we zussen zijn.”

Nicky: “Ik denk dat andere vriendinnen dat vaak ook zo voelen, maar wij hebben samen iets heel heftigs meegemaakt. Dat zorgt voor een speciale band.”

Lonneke: “Ik kan me niet voorstellen dat onze vriendschap ooit overgaat. Ja, als we dood zijn wellicht, maar

Lonneke tijdens haar chemobehandelingen in 2017.

‘Dankzij Nicky zette ik mijn muts af, dat voelde zo bevrijdend!’

2018: voor het project 'Geef kanker een gezicht'.

December 2017: een half jaar na alle behandelingen naar een intiem concert van Trijntje Oosterhuis.

Nicky: “Doordat wij ziek zijn geworden, leven we heel erg in het nu. Ik denk dat dat onze vriendschap ook definieert. We zijn heel blij dat we er nog zijn en we willen vooral genieten van het leven.”

Zo vaak zien we elkaar

Lonneke: “In het echt eigenlijk niet zo veel, ik denk een paar keer per jaar. We wonen op ruim veertig minuten rijden van elkaar, maar voor ons is het niet nodig om elkaar elke dag te zien. Ik heb het ook best druk met mijn gezin.”

Ja of nee

Taboes? Kennen we niet

Nicky: “Klopt! Van foto's van onze borsten tot gesprekken over ons seksleven – want door de chemotherapie is er vaak niks meer van je libido over – we bespreken alles met elkaar.”

Samen in een huis? Geen probleem!

Lonneke: “Ja hoor, zou prima kunnen. We hebben nooit irritaties.”

Samen een tattoo nemen

Nicky: “Dat is eigenlijk wel een leuk idee. Dan doen we uiteraard ‘Leef!’”

eerder niet. Daar hebben we het veel te leuk voor samen!” ♡

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?
Willen jullie meedoen?
Mail dan naar post@vriendin.nl